

DE DRIE GRATIËN

Kluchtige eenakter

door

HUB FOBER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DRIE GRATIËN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Astrid: studente

Irene: studente

Moniek: studente

Frank: studerend voor arts

Geert: studerend voor theoloog

DECOR:

Het stuk speelt in een studentenpension. Vanuit de zaal gezien is in de linkse korte kant een deur die naar de kamer van Irene voert. In de rechtse korte kant voor een deur waarachter Moniek woont. In de rechtse korte kant achter, een deur waarachter Astrid huist. Het toneel is als het ware in tweeën gedeeld door twee zitgedeelten. Het linkse daarvan wordt gevormd door een driezitsbank, het rechter gedeelte kan bestaan uit fauteuils die minstens plaats bieden aan drie personen. Bij beide zithoeken ook een aangepast tafeltje. In de lange achterkant een open doorgang. Tegen de achterwand links een dressoir. Voor de rest is het toneel aangekleed als een ruimte waarin studenten kunnen ontspannen. De dames zijn alledrie gekleed in spijkerbroek.

Astrid zit, vanuit de zaal gezien, in rechter zitgedeelte in tijdschrift te bladeren.

Geert (*door midden op, slaat van achteren kort kameraadschappelijk zijn arm om Astrid's schouder*): Ha, juffrouw Astrid, komt ook niet elke dag voor dat u hier...

Astrid (*abrupt opstaand, richting haar kamer, toch vriendelijk*): Meneer Geert, ik wil heel graag bevriend met u blijven hoor, maar wel op voorwaarde dat u uw handen voortaan thuis zult houden.

Geert: Maar juffrouw Astrid, ik heb toch niet het geringste kwaad in de bedoeling gehad. Integendeel zelfs.

Astrid: Dat heb ik ook niet aangenomen, meneer Geert, maar niettemin hoop ik toch dat u mijn verzoek respecteert. (*af*)

Geert (*gaat op dezelfde plek zelf zitten lezen*): Lang leve de puriteinen.

Irene (*opkomend door midden, legt zakje met foto's op dressoir, richting links af*) Zo zo, meneer Geert, al uitgestudeerd voor vandaag?

Geert: De boog kan niet altijd gespannen blijven, juffrouw Irene, dat zult u zelf toch ook wel weten.

Irene (*vriendelijk*): Tuurlijk niet. Zo af en toe moet 'n mens ook eens een beetje op verhaal komen, dat weet ik best. We zitten immers in hetzelfde schuitje. (*af*)

Geert (*in zichzelf*): Bij mij voelt dat meer aan als een zwaar beladen vrachtschip.

Frank (*slenterend op door midden*): Zo zo, en dat noemt meneer, zonder ook maar de geringste gewetenswroeging, studeren

Geert: Als ik me niet vergis ben jij anders ook niet zo fanatiek met het leerproces bezig.

Frank: Man, van uren achter elkaar op zo'n kamertje zitten word je zo duf als 'n oud konijn.

Geert: Vertel mij wat.

Frank: En in dit van God verlaten studentenpension is nu eens werkelijk niets te beleven.

Geert: Geen sikkepit.

Frank: Stel je eens voor, man, dat we nu in een gezellige tent zaten met een stel lekkere meiden...

Geert: Kun jij nu nóóit eens aan iets anders denken? En bovendien, over dat laatste zou je je toch eigenlijk niet mogen beklagen.

Frank: Hoezo niet?

Geert: Kom kom, onze medebewoonsters mogen toch heus wel gezien worden, dacht ik zo.

Frank: Absoluut! Maar wees nu eerlijk, wat heb je aan dat soort grieten? Dooie mussen!

Geert: Dat is waar. Je hoeft ze maar 'n knipoog te geven en ze reageren al of ze aangerand worden... Ik gaf die Astrid net een vriendschappelijk schouderklopje; had je moeten horen hoe ze me op m'n nummer zette.

Frank: Dan zal ik je maar niet vertellen waarom ik verleden week een dag of vier krom gelopen heb.

Geert: Van wie van de drie?

Frank: Moniek.

Geert: Ga weg...

Frank: Ik vind het maar een eigenaardig trio, waarvan geen hoogte te krijgen is

Geert: En toch, als ze je een plezier kunnen doen, staan ze elkaar te verdringen om je te mogen helpen.

Frank: O nee, te beroerd zijn ze zeker niet, maar te benaderen net zo min.

Geert: Dat klopt. Contact zoeken ze beslist niet.

Frank: Hebben het zeker te hoog in hun bol.

Geert: Geloof ik niet. Ik denk eerder dat ze uit families stammen met zeer hoge morele opvattingen.

Frank: Dan hebben ze elkaar wel gevonden, zeg, want ze hangen als klit aan elkaar.

Geert: Ze hebben in ieder geval precies dezelfde opvattingen, dat merk je aan alles.

Frank (*bij dressoir, met zakje foto's in z'n handen*): Zeg, zijn die foto's soms van jou?

Geert: Welke foto's?

Frank (*heeft naar de naam gekeken*): Nieuwendijk... nee, ze zijn van (*gemaakt*) "juffrouw Moniek".

Geert: Laat liggen, man, je moet niet in andermans spullen neuzen.

Frank: Och wat, 'n paar onnozele foto's... (*haalt pakje foto's tevoorschijn, bekijkt ze en krijgt haast 'n beroerte, slikt duidelijk verschillende keren, ogen als schoteltjes, mond zakt open, krijgt rare zenuwtrekkingen enz.*)

Geert: Maar eh, hoe ver ben je nu eigenlijk met je studie? Zal toch wel niet meer lang hoeven, denk ik zo... En ga je dan meteen proberen 'n praktijk... (*kijkt eens naar Frank*) Zeg, ik vroeg hoe het met je studie was... hé Frank... Frank!!! (*Frank draait langzaam z'n hoofd naar Geert toe, kijkt hem lodderig aan, Geert komt naar hem toe, verwonderd*) Is er iets, jongen?

Frank (*reikt Geert de foto's aan, zakt op de bank, verwezen in de verte*): De mooiste blote kontjes die ik ooit van me lang zal ze leven gezien heb.

Geert (*bladert door het pak*): Goeie genade, zeg... (*slikt ook eens, kijkt*

op de envelop) Nieuwendijk... zijn inderdaad van die Moniek.

Frank (*komt weer beetje bij*): Negen stuks in totaal.

Geert: Negen??? (*hapt naar lucht*) ...Hé, maar wacht eens even... (*heeft foto's op bijzettafeltje uitgelegd*) het zijn geen negen verschillende... kijk, deze en deze zijn hetzelfde... en deze twee... drie zelfs, zijn ook volkomen identiek... en hier, ook alle drie eender, en deze hoort nog hierbij... zie je wel, het zijn er maar drie verschillende.

Frank: Drie stellen van drie... zonder hoofden, zonder ruggen... alleen maar achterwerken met onderstellen...

Geert: En wat voor!

Frank: Grandioos! (*beiden blijven foto's bestuderen*)

Geert: Maar van wie?

Frank: Van die drie!

Geert: Denk je?

Frank: Van wie kunnen ze anders zijn?

Geert (*peinzend*): Irene heeft ze meegebracht...

Frank: En Moniek d'r naam staat op het zakje.

Geert: Dat is waar... tjonge, tjonge...

Frank: Ik zei toch al dat het rare prenten zijn.

Geert: Maar ze hebben wel wat, dat moet je toegeven.

Frank (*haast kwijlend*): Mieters!

Geert (*opgewonden*): Om zo rauw in te bijten. (*schrikt van zichzelf*)

Frank: Zouden ze die soms onder elkaar... ik bedoel samen...

Geert (*weer op afstand, gedecideerd*): Luister Frank, ik voel er niet veel voor me verder in deze materie te verdiepen.

Frank: Stel je niet aan, man. De tijd dat jij geacht wordt aan zo iets aanstoot te nemen, ligt nog ver in het verschiet.

Geert: Ja ja, maar eh, leg ze nu toch maar weer liever terug. Zo meteen komt er nog iemand om; en dan... stel je voor.

Frank (*stopt twee series in het zakje*): Maar één stel houden we achter voor ons zelf.

Geert (*in paniek*): Kun je niet maken, man, komen ze toch achter.

Frank (*legt zakje op dressoir*): En wie zal hen vertellen dat wij een serie gepikt hebben?

Geert (*wil foto's bij zich steken*): Is ook weer waar. Kom maar, zal ik ze wel zo lang...

Frank (*neemt ze hem weer af, steekt ze bij zich*): Ho ho ho, vriend, wat moet 'n theologiestudent nu met zulke plaatjes? Dat is toch je reinste pornografie, man!

Geert (*naïef*): O zo... ja ja... maar eh, als jij ze bewaart, is het dan geen pornografie meer?

Frank: Zeker wel. Maar bij mij ligt dat nu eenmaal heel anders.

Geert: Waarom?

Frank: Omdat ik 'n opleiding tot arts volg... dit zijn voor mij studieobjecten, begrijp je.

Geert: O zo... ja ja... (*onnozel*) En ga jij nu, aan de hand van alles wat je al geleerd hebt, proberen uit te vissen welke van de drie bij wie hoort?

Frank (*verwonderd*): Zeg manneke, jij hebt warempel perverse gedachten... zou ik nooit achter je gezocht hebben.

Geert: Pardon Frank, ik heb daarbij niet aan mezelf gedacht, maar enkel aan jouw persoon.

Frank: Hoe moet ik dat nu weer opvatten?

Geert: Toe nou, Frank. Als je in de kwaliteit van aankomend arts drie zulke prachtige wonderen der natuur op zak hebt en je weet dat je met de eigenaressen ervan onder een en hetzelfde dak woont, dan wil je toch zeker ook weten wat bij wie hoort.

Frank: Verhip, zo bedoel je dat... (*nadenkend*) Inderdaad, als je drie keuzeobjecten hebt en tevens drie plaatsingsmogelijkheden... (*knikt*) heel intrigerend.

Geert: Zie je nu wel. Je zult je toch, bij zoveel lieflijk glooiend moois ook de rest moeten kunnen voorstellen, anders heb je er maar half zoveel aan.

Frank: In feite heb je daar ook wel gelijk in... ja ja, nu je het zegt... (*haalt foto's weer tevoorschijn, legt ze op het tafeltje*) Maar eh, om te bepalen welke bij wie hoort hoef ik echt niet op m'n studie terug te grijpen, hoor; dat kan ik ook zo wel met m'n blote verstand... kijk, dit is duidelijk die van Irene.

Geert: Maar Frank, ben je nu helemaal! Dan heb jij die van Astrid toch nog nooit goed bekeken, want dat is zonder enige twijfel de hare! Zeker weten!

Frank: Je bent niet goed wijs, man! Astrid? Maak 't nou 'n beetje! Hier, deze is van Astrid!

Geert: Frank, alsjeblieft, mankeert er bij jou iets aan je ogen? 'n Blinde kan zien dat deze van Moniek is

Frank: Moniek...? Nu breng je me aan het twifelen... Maar als dit die van Moniek is, dan kan het niet anders of deze moet van Irene... Alhoewel... het zou ook... verdraaid Geert, je brengt me helemaal in de war.

Moniek (*opkomend uit haar kamer, gaat naar kamer Astrid, vriendelijk*): Aha, de heren collega studenten in relax time.?

Geert: N.. n.. nee eh, wij zijn eh... wij bespreken een studieobject, begrijpt u.

Moniek: Goed zo, altijd vlijtig. Dat siert de goedwillende student. (*klopt kort op deur Astrid, opent die, steekt haar hoofd naar binnen, achterste*

blijft buiten, Geert en Frank gaan meteen rechtop staan, met foto's, Kijken beurtelings naar Moniek, dan naar foto's, herhalen dit zo lang als mogelijk) Astrid... (iets harder) Astrid...

Astrid (*onzichtbaar, van ver*): Joehoe.

Moniek: Astrid, heb jij onze foto's al afgehaald?

Astrid (*onzichtbaar, maar nu dichterbij*): Nee, Irene zou ze meebrengen, moest daar vandaag toch in de buurt zijn.

Moniek: Ach zo. Maar zeg, het ruikt hier lang niet slecht, wat ben je aan 't maken?

Astrid (*onzichtbaar*): Kom toch even binnen. (*Moniek af*)

Frank: Wat zou ze nu bedoeld hebben met dat "collega studenten"?

Geert (*ze gaan weer zitten, foto's liggen weer op tafeltje*): Zijn we toch ook?

Frank: Ja ja, maar zij kan toch onmogelijk weten welke studierichting wij volgen.

Geert: Allicht niet, daarvoor zijn onze wederzijdse contacten immers veel te vaag.

Frank: Heb jij er 'n idee van wat zij studeren?

Geert: Niet 't geringste.

Frank: Maar eh, wat denk je... je hebt die van haar nu gezien... (*op foto wijzend*) zou het deze misschien kunnen zijn?

Geert: 't Is mogelijk, Frank, maar tegelijkertijd heb ik ook weer zo m'n twijfels.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto